

บทที่ 5

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

5.1 ข้อสรุป

จากการที่ผู้วิจัยศึกษาสำรวจระบบการถอดอักษรอังกฤษ เป็นไทย ในปัจจุบัน (บทที่ 3) ผู้วิจัยพบว่าการถอดอักษรที่ใช้กันอยู่นั้นมีรูปแบบในการถอดอักษรต่าง ๆ กัน บางรูปแบบยังขาดหลักเกณฑ์ทางภาษาศาสตร์ และการถอดอักษรส่วนใหญ่ไม่มีระเบียบวิธีและขั้นตอนที่ชัดเจนในการถอดอักษร จึงทำให้เกิดปัญหาในแง่ของความ เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในการถอดอักษรทั้งภายในการถอดอักษรของคนกลุ่มเดียวกัน หรือคนคนเดียว รวมทั้งความไม่ เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันระหว่างกลุ่มหรือบุคคลแต่ละบุคคลด้วย

ผู้วิจัยเห็นว่าระบบการถอดอักษรในปัจจุบัน ถ้าจำแนกตามวิธีการถอดอักษรตามหลักภาษาศาสตร์แล้วอาจจำแนกได้เป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ

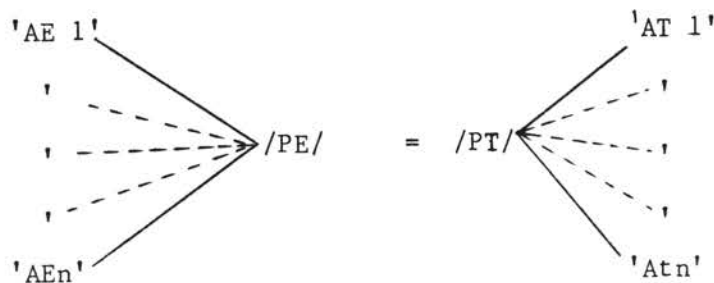
1. ประเภทที่ยึดเรื่องเสียงเป็นสำคัญโดยไม่คำนึงถึงตัวอักษร ลักษณะการถอดอักษร เช่นนี้เป็นการถอดอักษรแบบถ่ายเสียง ซึ่งมีรูปแบบของการถอดอักษร ดังนี้

$$'AE\ 1\dots AEn' \quad /PE/ \quad = \quad /PT/ \quad 'AT'$$

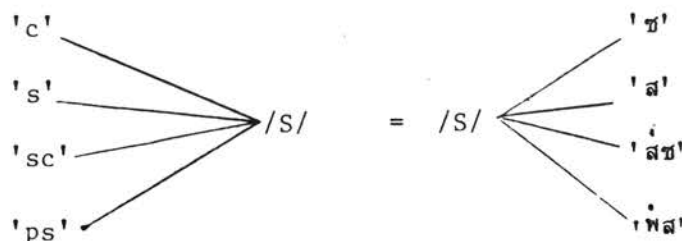
เช่น

$$'c,s,sc,ps' \quad /s/ \quad = \quad /s/ \quad 'ส'$$

2. ประเภทที่ยึดเรื่องตัวอักษรเป็นสำคัญ กล่าวคือจะถอดอักษรแบบอักษรต่ออักษร มีรูปแบบของการถอดอักษร ดังนี้

เช่น

ผู้ที่ถอดอักษรในปัจจุบัน มิได้ใช้รูปแบบใดรูปแบบหนึ่งโดยตลอดในการถอดอักษรของตน บางครั้งก็ใช้รูปแบบตามประเภทที่ 1 บางครั้งก็ใช้รูปแบบตามประเภทที่ 2 โดยไม่มีหลักเกณฑ์หรือเหตุผลว่าจะใช้รูปแบบใด เมื่อใด ดูเหมือนกันว่า ในคำบางคำก็จะใช้รูปแบบหนึ่ง แต่ในอีกคำหนึ่งที่ใช้อักษรเดียวกันก็จะใช้อีกรูปแบบหนึ่ง

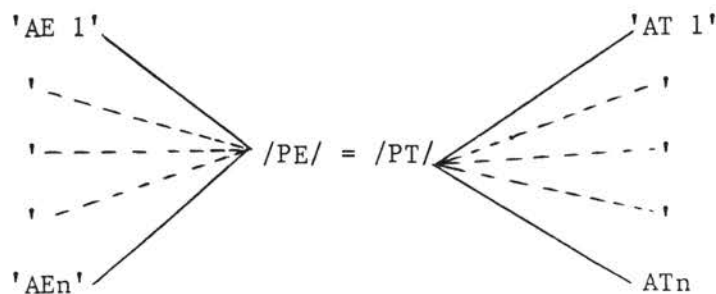
ผู้วิจัยจึงได้เสนอระบบการถอดอักษรอังกฤษเป็นไทย โดยใช้หลักภาษาศาสตร์ และกำหนดระเบียบวิธีใช้การถอดให้ชัดเจนว่า จะใช้รูปแบบการถอดอักษรแบบใด เมื่อใด ไว้ดังต่อไปนี้

1. ใช้หลักสำคัญคืออักษรต่ออักษร

2. ในกรณีที่อักษรในภาษาอังกฤษนั้น ๆ แทนหน่วยเสียงที่มีคู่เทียบในภาษาไทย และอักษรที่ใช้แทนหน่วยเสียง มีเพียงอักษรเดียว ได้แก่ อักษรดังต่อไปนี้ 'b' 'd' 'm' 'l' จะถอดอักษรโดยใช้รูปแบบดังนี้

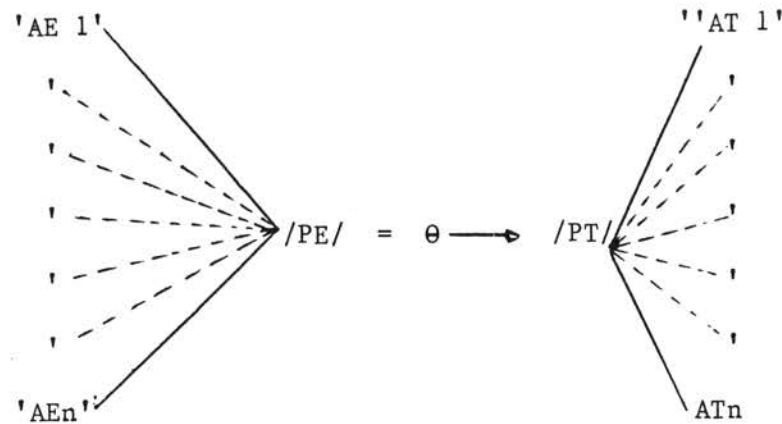
'AE' /PE/ = /PT/ "AT'

3. ในกรณีที่อักษรในภาษาอังกฤษนั้น ๆ แทนหน่วยเสียงที่มีคู่เทียบในภาษาไทย แต่อักษรที่ใช้แทนหน่วยเสียงมีหลายอักษร จะใช้อักษรไทยในชุดที่ใช้แทนหน่วยเสียงไทยนั้น ๆ เทียบให้เป็นแบบอักษรต่ออักษร ถ้าอักษรนั้น ๆ มีไม่พอจะใช้อักษร 2 ตัว (digraph) แทนเสียงเสียงเดียว โดยใช้เครื่องหมายคาร์นัคไม่ให้ออกเสียง 1 ตัว ได้แก่อักษรดังต่อไปนี้ 'c, ch, ck, k, qu, que, x,' ซึ่งแทน /k/ 'f, gh, ph' ซึ่งแทน /f/ 'c, s, sc, ps' ซึ่งแทน /s/ 'h, wh' ซึ่งแทน /h/ 'ch, t' ซึ่งแทน /tʃ/ 'n, gn, kn, pn' ซึ่งแทน /ŋ/ 'w, wh' ซึ่งแทน /w/ 'r, rh, wr' ซึ่งแทน /r/ จะถอดอักษรโดยใช้รูปแบบดังนี้

4. ในกรณีที่อักษรในภาษาอังกฤษนั้น ๆ แทนหน่วยเสียงที่ไม่มีคู่เทียบในภาษาไทย จะเลือกตัวอักษรหรือชุดตัวอักษรที่ใช้แทนหน่วยเสียง ซึ่งคนไทยส่วนใหญ่จะใช้แทนเสียงนั้น ๆ ในภาษาอังกฤษ ได้แก่ 'g, gh, gu' ซึ่งแทน /g/ 'th' ซึ่งแทน /θ/ 'th' ซึ่งแทน /θ/ 'x, z' ซึ่งแทน /z/ 's, ge' ซึ่งแทน /ʒ/ 'sh, c, s, ch, t, sch' ซึ่งแทน /ʃ/ 'v' ซึ่งแทน /v/ และ 'g, d, j, dg, dge' ซึ่งแทน /dʒ/ จะถอดอักษรโดย

ใช้รูปแบบดังนี้

หากหน่วยเสียงที่เลือกมาแทนนั้นไปตรงกับหน่วยเสียงที่ใช้ เป็นคู่เทียบไปแล้ว ก็จะใช้
อักษรในชุดเดียวกัน แต่เป็นคนละตัวกัน ดังรูปแบบดังนี้

$$'AEx' / PEx/ = /PTx/ 'ATx'$$

$$'AEx' / PEx/ = \theta \longrightarrow /PTx/ 'ATx...'$$

5. ในกรณีที่อักษรในภาษาอังกฤษนั้น ๆ แทนหน่วยเสียงมีคู่เทียบในภาษาไทย และเสียงย่อยของหน่วยเสียงนั้น ๆ มีสัทลักษณะที่แยกหน่วยเสียงในภาษาไทยได้ การถอดอักษรจะใช้
อักษรไทยที่แทนหน่วยเสียงที่มีสัทลักษณะใกล้เคียงกับเสียงย่อยในภาษาอังกฤษ ได้แก่

'p' ซึ่งแทน /p/ 't' ซึ่งแทน /t/ และ 'c, ch, ck, k, qu, que,
ซึ่งแทน /k/ การถอดอักษรดังกล่าวมีรูปแบบในการถอดดังนี้

$$\begin{array}{l} /AE' / PE/ \begin{cases} \text{APE}_1 \\ \text{APE}_2 \end{cases} \end{array} \begin{array}{l} = /PTx/ 'ATx' \\ = /PTx/ 'ATx' \end{array}$$

5.2 อภิปรายผล

ระบบการถอดอักษรที่ผู้วิจัยเสนอนี้ เป็นการถอดอักษรตามหลักภาษาศาสตร์แบบอักษรใน
ภาษาอังกฤษ 1 อักษรถอดเป็นอักษรไทยหนึ่งอักษร ด้วยเหตุผลสำคัญคือ การถอดอักษรไม่ใช่เป็นการ
ถ่ายเสียงจึงควรถอดอักษรให้ได้ครบตามภาษาต้นแบบ เรื่องการถอดอักษรนี้ได้มีผู้เสนอวิธีการไว้
บ้างแล้ว ทะนัน จันทรพันธุ์ (2528) ได้เสนอแนะวิธีการในการเขียนทับศัพท์อังกฤษไว้ว่า "ก่อนอื่น
ผู้ถอดถอดอักษรจะต้องรู้ที่มาของศัพท์ว่าเขียนอย่างไร อ่านอย่างไรเสียก่อน แล้วจึงกำหนดอักษรไทย
แทนหน่วยเสียงแต่ละเสียง" ซึ่งผลที่ได้ก็ไม่ต่างจากราชบัณฑิต เพราะเป็นการกำหนดอักษรไทยแบบ
หน่วยเสียงไม่ใช่อักษร ระบบการถอดอักษรที่นำเสนอในการวิจัยนี้มีลักษณะที่ต่างจากระบบการเขียน
ในภาษาไทยอยู่มาก เช่น การใช้อักษร 2 ตัว แล้วใส่การ์นด์เสียงตัวหนึ่งโดยเฉพาะในตำแหน่ง

พยัญชนะต้นซึ่งไม่เคยปรากฏในภาษาไทย ทั้งนี้เพราะระบบการถอดอักษรนี้เป็นระบบที่ถอดการเขียนของภาษาอังกฤษโดยใช้อักษรไทย ระบบการเขียนในภาษาอังกฤษก็ต่างจากไทยมาก ระบบการถอดอักษรนี้จึงเป็นระบบเฉพาะที่เมื่อได้ศึกษาหลักเกณฑ์เบื้องต้นของระบบเพียงเล็กน้อยก็จะเข้าใจและทราบได้ทันทีว่าเป็นการเขียนศัพท์มาจากภาษาอังกฤษ

ในการนำระบบการถอดอักษรที่ผู้วิจัยเสนอนี้ไปใช้ ผู้วิจัยคิดว่าควรนำไปใช้กับคำยืมใหม่ ๆ ที่กำลังจะเข้ามาในภาษาไทยดีกว่าที่จะไปใช้ปรับกับคำยืมเก่าที่ใช้กันจนคิดในภาษาแล้ว อนึ่งในการยืมคำภาษาต่างประเทศมาใช้นั้นควรจะได้มีการบัญญัติศัพท์ขึ้นใช้แทนคำภาษาต่างประเทศ แต่ในขณะที่ยังรอเวลาในการบัญญัติศัพท์ให้แพร่หลาย หรือสำหรับชื่อเฉพาะที่ใช้คำไทยแทนไม่ได้ก็จำเป็นต้องทับศัพท์โดยถอดอักษร การถอดอักษรก็ควรมีหลักเกณฑ์ และระเบียบวิธีที่ชัดเจน

5.3 ข้อเสนอแนะ

1. ในการเสนอระบบการถอดอักษรอังกฤษเป็นไทยนั้น ผู้วิจัยไม่ได้สำรวจความคิดเห็นและทัศนคติของบุคคลต่างอาชีพ การศึกษา และวัย ในเรื่องการถอดอักษรว่ามีความคิดเห็นอย่างไร ชอบการถอดอักษรแบบใด หรือไม่ชอบการถอดอักษรแบบใด เพราะอะไร ผู้วิจัยเห็นว่า งานวิจัยต่อเนื่องที่ทำได้จากงานวิจัยนี้คือ สำรวจความคิดเห็นของบุคคลกลุ่มต่าง ๆ ในเรื่องการถอดอักษร เพื่อจะได้นำมาประกอบในการเสนอระบบการถอดอักษรให้ถูกหลักวิชาและเป็นที่พอใจของทุกฝ่าย

2. ในการนำระบบการถอดอักษรใด ๆ ไปประยุกต์ใช้อาจต้องพิจารณาด้วยเหตุผลอื่น ๆ ที่ไม่ใช่เหตุผลทางภาษาศาสตร์อีกมาก เช่น หากต้องการให้เกิดความกลมกลืนระหว่างคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษกับคำในภาษาไทย ผู้ถอดอักษรอาจเลือกการถอดอักษรที่ยึดเรื่องเสียงเป็นสำคัญ แต่หากต้องการให้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษแตกต่างไปจากคำในภาษาไทย และต้องการระบบที่สามารถถอดอักษรในคำทับศัพท์กลับไปยังภาษาต้นแบบได้ถูกต้อง ผู้ถอดอักษรอาจเลือกการถอดอักษรที่ยึดเรื่องตัวอักษรแบบอักษรต่ออักษรเป็นสำคัญ (ดู 5.1)

ระบบการถอดอักษรที่ผู้วิจัยนำเสนอมานี้ สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ตามวัตถุประสงค์ทั้งสองประการดังกล่าวแล้ว และถ้าผู้นำระบบนี้ไปประยุกต์ใช้ได้ศึกษาหลักเกณฑ์และระเบียบวิธีที่นำเสนอนี้โดยละเอียด ก็จะทำให้การถอดอักษรเป็นไปอย่างมีระเบียบและเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันทั้งระบบต่อไป